

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **S. V.**, státní příslušnost Ukrajina
zastoupen advokátem Mgr. Radimem Strnadem
sídlem Příkop 8, Brno

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 8. 2017, č. j. MV-70157-4/SO-2015

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 22. 9. 2017 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2017, č. j. MV-70157-4/SO-2015, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti předchozímu usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 12. 3. 2015, č. j. OAM-1867-11/DP-2015 a toto bylo zároveň potvrzeno. Žalobce podal dne 20. 1. 2015 žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle

ust. § 44a zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákona č. 326/1999 Sb.“) za účelem podnikání. Předmětná žádost trpěla vadami (absentovaly zákonem stanovené náležitosti), proto správní orgán prvního stupně vyzval žalobce k odstranění vad žádosti, přičemž žalobce přes výzvu nepředložil doklad o cestovním zdravotním pojištění, proto prvostupňový správní orgán shora citovaným usnesením ze dne 12. 3. 2015 správní řízení postupem podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „správní řád“) zastavil. Žalobce následně podal prostřednictvím zástupce proti usnesení o zastavení řízení blanketní odvolání, které nebylo přes výzvu správního orgánu prvního stupně doplněno. Žalovaný následně dne 22. 8. 2017 vydal žalobou napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí zamítl a toto zároveň potvrdil.

II. Obsah žaloby

2. V rámci žalobního návrhu žalobce namítal, že odvolací správní orgán při přezkumu napadeného rozhodnutí nepostupoval zcela ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu, neboť předmětem přezkumu v odvolacím řízení není jen přezkum odvoláním napadeného vlastního rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, nýbrž i přezkum řízení před správním orgánem prvního stupně, které vydání odvoláním napadeného rozhodnutí předcházelo. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného však nevyplývá, že by se odvolací orgán zabýval i řízením před správním orgánem prvního stupně. V tom žalobce spatřuje nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že v žalobou napadeném rozhodnutí je na druhé straně v pátém odstavci doslova uvedeno, že: *„Komise přezkoumala napadené usnesení a průběh správního řízení vedeného správním orgánem prvního stupně v rozsahu, v jakém ji ukládá zákon č. 500/2004 Sb.“* a dále je pokračováno ust. § 89 odst. 2 správního řádu. Celé odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjadřuje postup žalovaného při posuzování věci v odvolacím řízení, přičemž z odůvodnění tohoto rozhodnutí jasně vyplývá, že žalovaný přezkoumal napadené usnesení a postup správního orgánu prvního stupně a že bylo postupováno v souladu s ustanovením zákona č. 369/1999 Sb. a správního řádu. Žalobce byl vyzván k odstranění vad podané žádosti, na výzvu nijak nereagoval, ani neoznámil prvostupňovému správnímu orgánu důvody, pro které zákonem požadované doklady nemohl ve stanovené lhůtě doložit. Odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí obsahuje faktický stručný popis průběhu prvoinstančního řízení, citaci judikátu vedeného v obdobné věci Městským soudem v Praze a dále citaci ustanovení, podle kterého správní orgán prvního stupně postupoval a vydal napadené rozhodnutí. Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem je zcela zřejmé, že žalobce neposkytl v rámci správního řízení svým jednáním správnímu orgánu prvního stupně jinou možnost, než správní řízení ve věci řízení o žádosti zastavit.

IV. Posouzení věci soudem

4. Napadené rozhodnutí žalovaného přezkoumal krajský soud v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí

netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti a vycházel ze skutkového a správního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.

5. Soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek vyplývajících z ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. přednostně, mimo pořadí napadlých věcí, s ohledem na charakter věci, neboť jde o řízení podle zákona č. 326/1999 Sb. a soud zároveň nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě či o návrhu na nařízení předběžného opatření. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Žalobce v žalobní námitce dovozoval z textu napadeného rozhodnutí ve znění: „napadené usnesení bylo vydáno v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb. a zákonem č. 326/1999 Sb. a obsahuje i řádné odůvodnění“, že žalovaný nepřezkoumal v rozporu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu řízení předcházející vydání prvostupňového správního rozhodnutí, ale pouze prvostupňové správní rozhodnutí samotné. K žalobní námitce uvádí soud následující.
7. Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu platí, že odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že by mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.
8. Žalobcem poukazovaný text je obsažen v závěrečné části žalobou napadeného rozhodnutí, přičemž samotné odůvodnění obsahuje rovněž úvahy týkající se přezkumu správního řízení, které předcházelo vydání prvostupňového správního rozhodnutí. Tato skutečnost je zachycena v textu odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, kde žalovaný rekapituluje podrobným způsobem prvostupňové správní řízení, z něhož vyplývá, že žalobce pobýval na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání - OSVČ s platností od 1. 3. 2013 do 28. 2. 2015. Žalobce dne 20. 1. 2015 podal žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 44a zákona č. 326/1999 Sb. za účelem podnikání, přičemž k žádosti byla doložena plná moc ze dne 3. 11. 2010, zmocňující paní K. N. Jelikož předmětná žádost trpěla vadami, resp. v žádosti absentovaly zákonem stanovené náležitosti, vyzval prvostupňový správní orgán žalobce k odstranění vad žádosti (výzva ze dne 23. 1. 2015, č. j. OAM-1867-6/DP-2015), v níž byly popsány vady žádosti, poskytnuta lhůta pro jejich odstranění a žalobce byl poučen o následcích neodstranění vad žádosti. Zároveň došlo k přerušení řízení o žádosti a výzva a usnesení o přerušení řízení byla zástupkyni žalobce doručena do datové schránky dne 28. 1. 2015. Dne 10. 2. 2015 byl žalobce informován o pokračování v řízení, přičemž v jeho rámci bylo zjištěno, že žalobce nepředložil doklad o cestovním zdravotním pojištění a z tohoto důvodu prvostupňový správní orgán řízení postupem podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil. Usnesení o zastavení řízení bylo doručeno zástupci žalobce dne 16. 3. 2015, přičemž dne 30. 3. 2015 (v zákonem stanovené lhůtě) podal žalobce prostřednictvím nového zástupce – Mgr. Radima Strnada, advokáta proti usnesení odvolání v tzv. blanketní podobě. Přestože byl žalobce prostřednictvím svého zástupce vyzván k odstranění vad odvolání výzvou ze dne 1. 4. 2015, žalobce ani jeho zástupce na výzvu nereagovali.

9. Z této podrobné rekapitulace správního řízení zachycené v odůvodnění žalobou napadeného odvolacího rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný zabýval řízením předcházejícím vydání prvostupňového správního rozhodnutí. V rámci uplatněné žalobní námitky žalobce nijak nebrojí (a bylo tomu tak i v rámci odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí) proti případným procesním vadám, tyto nijak nespecifikuje. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2008, č. j. 2 As 56/2007 – 71, publ. ve sbírce NSS č. 1580/2008 vyplývá, že správní řád zvýšil odpovědnost účastníka řízení za rozsah odvolacího přezkumu, neboť jeho dispozici svěřil, v jakém rozsahu a z jakých hledisek má být prvostupňové rozhodnutí přezkoumáváno. Pozornost, kterou je odvolací orgán povinen nad rámec uplatněných odvolacích námitek věnovat základním zásadám správního řízení je limitována skutečnostmi, které jsou ze spisu zjevné. V rozsudku ze dne 17. 2. 2016, č. j. 7 As 8/2016 – 37 Nejvyšší správní soud zdůraznil, že základním předpokladem efektivního správního řízení je vzájemná součinnost a spolupráce správních orgánů a účastníků řízení. Za shora popsaného stavu, kdy není mezi účastníky řízení sporu o skutečnosti uvedené v prvostupňovém žalobou napadeném rozhodnutí nebylo povinností žalovaného se více, než jak to učinil v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, vyjadřovat detailněji k samotnému řízení předcházejícímu vydání prvostupňového správního rozhodnutí. Uplatněná žalobní námitka je nedůvodná.
10. Zcela nad rámec žalobní námitky soud poznamenává, že souhlasí s úvahou žalovaného vyjádřenou v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ústící v závěr, že doklad o cestovním zdravotním pojištění je nezbytnou náležitostí žádosti o vydání prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu. Správní orgán prvního stupně žalobci poskytl dostatek informací a času k zajištění vyžadovaných dokladů, žalobce však předmětný doklad nedoložil. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že v řízeních o žádosti je zásada koncentrace řízení zcela namístě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2009, č. j. 2 As 17/2009 – 60). K uplatňování této zásady běžně dochází taktéž v pobytových věcech cizinců a nepřipouští se v těchto případech žádné výjimky. Jelikož žalobce vyžadovaný doklad nepředložil, byla tato skutečnost po právu důvodem pro zastavení řízení, neboť v době vydání rozhodnutí o zastavení řízení neměl správní orgán prvního stupně v důsledku nesplnění výzvy ze strany žalobce dostatečné zákonem dané podklady pro to, aby mohl v řízení o podané žádosti rozhodnout meritorně. Ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu stanoví, že řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení. Taková situace nastala právě v důsledku konání, resp. nekonání žalobce, a proto bylo namístě řízení podle citovaného ustanovení zastavit.

V. Závěr a náklady řízení

11. Soud neshledal uplatněný žalobní bod důvodným a nad jeho rámec nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto žalobu jako nedůvodnou postupem podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
12. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., přičemž úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. 5. 2018

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu